

[Socialministeren.]

om en endelig ordning for børneforsorgens vedkommende allerede i dette folketingsår. Såfremt denne antagelse holder stik, forbeholder jeg mig at fremsætte forslag til en sådan ordning. Det nu fremsatte forslag vil derved blive overflødiggjort, men jeg har dog anset det for rigtigst at fremsætte forslaget.

Det tredje er *forslag til lov om ændringer i lov nr. 171 af 16. maj 1934 om foranstaltninger vedrørende åndssvage*. Loven af 16. maj 1934 giver hjemmel for at tvangsanbringe og -tilbageholde personer under åndssvageforsorg på visse særlige i loven opregnede betingelser, uden at der normalt er mulighed for at forelægge sagen for domstolene. Personer, som imod deres vilje inddrages eller tilbageholdes under åndssvageforsorg ifølge beslutning af vedkommende åndssvageanstalts ledelse, d. v. s. bestyrelsen, kan nu efter begæring af den pågældende selv eller den, der handler på patientens vegne, få denne afgørelse prøvet af socialministeriet. Ændringsforslaget går ud på, at sagen i stedet kan prøves ved domstolene, således at socialministeriet fremtidig udgår som ankeinstans.

Ved lovforslagets forberedelse i ministeriet og åndssvagenævnet har man overvejet, om man ikke samtidig burde indføre en tilsynsværgeordning i lighed med den ordning, der gælder i henhold til sindssyge-loven af 13. april 1938. Der opstår imidlertid herved en række spørgsmål om tilsynsværgens kompetence iøvrigt og stilling i det hele taget, som trænger til en nærmere undersøgelse, og da der under åndssvagenævnets behandling af lovforslaget blev fremsat ønske om ændring af åndssvage-loven også på andre punkter, der ikke direkte vedrører grundlovsændringen, finder jeg — og åndssvagenævnet er enig heri — at tilsynsværge-spørgsmålet og de andre problemer i forbindelse med en ændring af loven må tages op til nærmere overvejelse sammen med en mere almindelig lovrevision. Da der også fra anden side er fremsat ønske om en mere almindelig drøftelse af åndssvageforsorgens problemer, er det derfor min hensigt nu at gøre spørgsmålet om en eventuel yderligere lovrevision og forsorgen i det hele taget til genstand for be-

handling i et udvalg. Dette udvalg vil også følge, hvordan den nyordning, som det foreliggende lovforslag søger gennemført med hensyn til domstolsprøvelsen, kommer til at virke i praksis. Skulle det vise sig at være u hensigtsmæssigt at lade de ordinære domstole behandle klagerne om tvangsinddragelse og tvangstilbageholdelse under åndssvageforsorg, vil udvalget være bemyndiget til at fremsætte forslag om sådanne ændringer på dette punkt, som det måtte finde ønskelige.

Med disse ord anbefaler jeg de 3 forslag til velvillig behandling i det høje ting.

Jeg skal dernæst tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændringer i forsorgsloven (hjælp til værnepligtige)*.

I de gældende bestemmelser i forsorgslovens § 281 er der i virkeligheden fastlagt en god ramme for ydelse af denne hjælp. Dette gælder med hensyn til transbedømmelsen og med hensyn til hjælpens størrelse.

Selvom bestemmelsen således i princippet må anses for at være rimelig, har det dog efter indførelse af den 18 måneders tjenestetid været naturligt at undersøge, om der skulle være anledning til at ændre lovbestemmelsen eller den måde, hvorpå den praktiseres.

En sådan undersøgelse er foretaget i et af Folk og Værn på foranledning af forsvarsministeriet nedsat udvalg. Dette udvalg har nu afgivet en betænkning, hvori der foreslås nogle mindre ændringer i lovens tekst og en række ændringer i lovens praktiske anvendelse.

Jeg er ganske enig med udvalget i dets betragtninger, og det nu foreliggende lovforslag slutter sig derfor ganske til udvalgets forslag om en ændret affattelse af § 281. Jeg har fundet det naturligt i bemærkningerne at give en kortfattet redegørelse for socialministeriets praksis og for de vigtigste dele af udvalgets forslag om ændringer i denne praksis. Det er min hensigt, såfremt lovforslaget vinder folketingets tilslutning og ophøjes til lov, at udsende et nyt cirkulære med en samlet fremstilling af ministeriets praksis og med en anmodning til kommunerne om at administrere efter synspunkter svarende til de i udvalgsbetænkningen foreslåede.